

om Sommeren er overordentlig stærk: Dels og navnlig ved Charlottenlund, dels ved Dyrehaven. Jeg antager for øvrigt, at naar Indkørselen fra Strandvejen til Charlottenlund Skov er saa snæver, beror det paa, at man vil have Vognene paa een Række, for at Bommanden kan faa fat i dem. Ogsaa af Hensyn til denne snævre Indkørsel, som i højeste Grad trænger til at udvides betydeligt — det er et rent Under, at der ikke sker Ulykker derude —, var det heldigt, om man kom bort fra disse Bomme. Der kan, som sagt, fremføres overordentlig meget derfor. Jeg kan godt se, at det vel ikke bliver muligt at slippe af med dem, før de nuværende Kontrakter ere udløbne, men jeg vil rette en meget indtrængende Opfordring til den højtærede Landbrugsminister om, at vi, naar de nuværende Kontrakter vistnok i 1912 udløbe, da samtidigt kunde slippe af med disse Bomme.

Dertil kommer, at Staten herved vilde give et udmærket Eksempel til Efterfølgelse med Hensyn til Bommene paa Amtsejendommene. Mærkværdig nok er Egnen nærmest København den eneste, der har bevaret disse gammeldags Skatteopkrævningsindretninger. Medens man ellers rundt omkring i Landet for mange Aar siden er sluppen af med Vejboomene, bestaa de endnu paa Amtsejendommene i Københavns Omegn og virke der overordentlig generende. Der har i den sidste Tid været Bestræbelser oppe for at slippe af med dem; der er af Sogneraadforeningen i Københavns Amtsrådsreds gjort Skridt til at forberede Afskaffelsen af disse Bomme, og det vil sikkert virke i højeste Grad heldigt paa de Autoriteter, som skulle bestemme over Afskaffelsen af dem, om Staten her gik i Spidsen og viste et godt Eksempel. Jeg anbefaler derfor Sagen meget varmt og beder den højtærede Landbrugsminister love os, at lige saa snart der er Løjlighed til at slippe af med disse gamle Indretninger, ville vi blive fri for dem.

Mads Larsen: Under Ændringsforslag Nr. 23 foreslaar Finansudvalget, at det Beløb paa 8,000 Kr., der anvendes til landøkonomiske Foredrag i Landbo- og Husmandsforeningerne, skal udgaa. Det forekommer mig, at det ærede Finansudvalg her ikke kan siges at have været helt heldigt i sine Sparsommelighedsbestræbelser. Thi det er efter mit Begreb en ganske mærkværdig Finanspolitik, der her giver sig Udslag overfor

saadanne Smaabevillinger, som ingen kan bestride have haft overordentlig stor Betydning og kunne være til megen Gavn i de paagældende Erhvervsgræne, og som omfattes med megen Interesse af de paagældende Organisationer. Jeg finder det urigtigt, at man skal tvinges til at spare her, fordi man ellers ikke faar nok til at anvende til Militærudgifterne. Nu siger man fra forskellig Side, at Princippet er gennemført ligeligt, og det er der maaske noget rigtigt i, men jeg siger udtrykkelig kun noget rigtigt, thi det er jo ganske givet, at f. Eks. Landboforeningerne langt lettere end Husmandsforeningerne kunde undvære disse Tilskud til landøkonomiske Foredrag og desuagtet opretholde denne Foredragsvirksomhed, fordi Størsteparten af disse Foreningers Medlemmer er mere bemidlet end Husmandsforeningernes Medlemmer. Det er den ene Side, hvor jeg mener, der ikke er fuld Ligelighed, naar man stryger Tilskuddet til begge disse Organisationer. Den anden Side er den, at saa vidt mig bekendt har Størsteparten af vore Landboforeninger i en langt længere Aarrække faaet Tilskud, end Tilfældet er med Husmandsforeningerne trindt omkring i Landet, og naar man nu ved, at Husmandsforeningerne omfatte disse Bevillinger med stor Interesse, hvilket fremgaar af, at de selv tilskyde betydeligt til Afholdelse af saadanne Foredrag, forekommer det mig, at Finansudvalget ikke har haft nogen heldig Haand ved at foreslaa, at dette Beløb stryges.

Ser man paa de Oplysninger, Finansudvalget har indhentet fra de samvirkende Husmandsforeningers Ledelse, vil man af Regnskabet, som findes Sp. 263—64 i Betænkningen, se, at de samvirkende sjællandske Husmandsforeninger i Fjor have modtaget som Statens Tilskud til landøkonomiske Foredrag 1,145 Kr., og at de sjællandske Husmandskredsens Tilskud til samme Formaal har været 4,780 Kr. Dette Tal er et levende Vidnesbyrd om den Interesse, hvormed man omfatter disse Foredrag, og om, at de paagældende Folk maa mene, at de ere af stor Betydning for dem. Det synes jeg bedst er udtrykt gennem den Offervillighed, her er vist.

Derfor vil jeg gerne have Lov at henstille til det ærede Finansudvalg at tage dette Spørgsmaal i hvert Fald for Husmandsforeningernes Vedkommende under fornyet Overvejelse inden tredie Behandling. Det forekommer mig ikke at være rigtigt overfor disse Foreninger, der kun have bestaaet i saa kort Tid, og som Følge